

อิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม
ของชาวจังหวัดบุรีรัมย์

INFLUENCE OF ENGLISH USAGE AMID CULTURAL CHANGE
OF BURIRAM PEOPLE

¹พระมหาไสว สิริปณฺโญ, ²พระปลัดกัมพล ปญญาวุฑฺโฒ และ ³รุ่งนภา ทับขุนทด

¹Phramahasawai Siripanyo, ²Phrapaladkamphon Panyawutto

And ³Rungnapa Tabkhuntod

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ประเทศไทย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

¹Sawai03099@gmail.com

Received May 10, 2021; Revised July 12, 2021; Accepted August 25, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์ 2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์ และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นวิจัยเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์และการสังเกตแบบมีส่วนร่วมมีกลุ่มเป้าหมายดังนี้ คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการสัมภาษณ์โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Positive Sampling) ได้กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์มีอิทธิพล 3 ประการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการต่อต้านทางวัฒนธรรมคือ 1) แรงผลักดันในที่ทำงาน 2) การติดต่อกันระหว่างกลุ่มสังคม 3) การ

¹ อาจารย์, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

² อาจารย์, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

³ อาจารย์, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

เปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ได้แก่ 1) การไม่มีเวลาในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ไม่มีความตั้งใจ ไม่อดทน ไม่มี ความเพียรพยายามในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ 2) การยึดติดกับความเคยชินในสิ่งเดิม ๆ ไม่ ยอมปรับตัวทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ 3) การเขินอายไม่กล้าออกเสียงสำเนียงให้เหมือนฝรั่ง 4) กลัว ออกเสียงผิด 5) การไม่รู้คำศัพท์ซึ่งคนไทยเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็กเป็นเวลานานกว่า สิบปี จดจำคำศัพท์ได้หลายพันคำแต่เมื่อมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถเข้าใจเวลาแปล ความหมายจากสิ่งที่ฝรั่งพูดก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว 6) การไม่รู้ไวยากรณ์ เช่นเดียวกันกับการ ไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเวลาคนไทยพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยคโครงสร้างแกรมมา (Grammatical Structure) แตกต่างจากการพูดภาษาไทยที่สามารถพูดได้ทันทีเนื่องจาก ความเคยชิน 7) การไม่ได้พูดมานานแล้วลืมเพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: การใช้ภาษาอังกฤษ; การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม

Abstract

This research titled “Influence of English Usage amid Cultural Change of Buriram People” included the following objectives: 1) to study the influence of English usage amid cultural change of Buriram people, 2) to analyze the English usage problems amid cultural change of Buriram people, and 3) to propose the solutions of English usage problems amid cultural change of Buriram people. It was a qualitative research through document analysis, interviews and participatory observation. The target group of 30 key Informants for interviews was selected through positive sampling. The research results were found that there were 3 influences of using English language in the midst of cultural change of Buriram people that had caused change and cultural resistance including: 1) driving force in the workplace; 2) contacts among social groups; 3) natural environment changes. Problems concerning the use of English in the midst of cultural changes included: 1) lacking time, intention, patience, perseverance to regularly practice in speaking English; 2) adhering to the habitudes and refusing to adjust to something that never did; 3) being shy and afraid to pronounce the accent like westerners; 4) being fearful in incorrect pronunciation; 5) not knowing vocabularies, though Thai people learned English for more than ten years since they were in early childhood and they could remember thousands of vocabularies, when there were foreigners speaking with, they did not understand, when they translated the meaning of what the foreigners said, they could translate only the direct meaning of the words; 6) knowing neither grammar nor vocabularies that when the Thais spoke English, they focused too much on

grammatical structure i.e. different from speaking Thai as they were used to; 7) The lack of continuity in speaking made the Thais forget because they did not speak English in their daily life.

Keywords: Using English Language; Cultural Change

บทนำ

ปัจจุบันมีภาษาต่างๆที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน“ภาษาพูด”ถือเป็นสื่อที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสารอย่างเป็นทางการที่สุดโดยมนุษย์จะถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกต่างๆออกมาในรูปของคำพูด แม้มนุษย์จะพัฒนาสื่อต่างๆในการติดต่อสื่อสารหลายรูปแบบแต่สื่อที่เป็น“ภาษาพูด”ก็ยังคงเป็นสื่อหลักในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม การพาณิชย์หรือด้านความบันเทิง ภาษา คือสื่อของการติดต่อสื่อสารที่ใช้กันมากที่สุด ภาษาเป็นสื่อที่ทำให้โครงสร้างสังคมมีความประณีตและสมบูรณ์ ภาษาจึงเป็นหัวใจของการสื่อสารและการติดต่อสื่อสารด้วยวิธีการใดๆ ก็ตามจะไม่สมบูรณ์เท่ากับการสื่อสารที่มาในรูปของ“เสียง” ทั้งนี้ เพราะ “เสียง” เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดใน“สื่อภาษาพูด”และวิชาที่เกี่ยวข้องกับเสียงพูด คือวิชาสัทศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่ว่าด้วยการผลิตเสียง ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องการออกเสียงคำต่างๆ ในภาษานั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง (จิราภรณ์ พลาลัย, 2555).

ภาษามีส่วนในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมเพราะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นจะเกี่ยวข้องกับระดับพฤติกรรมเป็นสำคัญ ซึ่งหมายถึงการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกต่างๆที่เกิดจากการปะสังสรรค์ของสมาชิกสังคมและการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมนั้นจะหมายถึงการเปลี่ยนแปลงในระดับปทัฐาน อันได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของระบบกฎเกณฑ์ทัศนคติค่านิยม แบบแผนความสัมพันธ์ สถานภาพและบทบาทต่างๆซึ่งการประพฤติปฏิบัติไปตามปทัฐานเหล่านี้อยู่ในโครงสร้างสังคม แนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมไม่ว่าในทางยอมรับหรือต่อต้านย่อมขึ้นอยู่กับรากฐานของวัฒนธรรมในสังคมนั้นตัวอย่างเช่น ความเป็นชายและหญิงที่ต่างมีบทบาทอยู่ในหลายวัฒนธรรม เพศใดเพศหนึ่งอาจต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งกระทบต่ออีกเพศหนึ่งดังเช่นที่เกิดขึ้นในวัฒนธรรมตะวันตกในช่วงครึ่งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 20 (พ.ศ. 2493-2543) ซึ่งทำให้เกิดแรงผลักดันชักจูงทั้งสองทางคือการกระตุ้นให้ยอมรับสิ่งใหม่และการอนุรักษ์ที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงนั้น อิทธิพลทั้ง 3 ประการต่อไปนี้สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการต่อต้าน 1) แรงผลักดันในที่ทำงาน 2) การติดต่อกันระหว่างกลุ่มสังคม 3) การ

เปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมอาจเกิดมาจากสิ่งแวดล้อม การค้นพบและอิทธิพลภายในอื่นๆ และการติดต่อสัมพันธ์กับวัฒนธรรมอื่นตัวอย่างเช่น ยุค น้ำแข็งครั้งหลังสุดช่วยนำไปสู่การค้นพบการทำ เกษตรกรรมและตัวเกษตรกรรมเองก็เป็นตัว ก่อให้เกิดนวัตกรรมมากมายทางเกษตรกรรม ซึ่งนวัตกรรมนี้ก็ได้นำไปสู่นวัตกรรมอื่นๆ ทาง วัฒนธรรม (เมธี อัจฉนาทิตติ, 2547)

การแพร่กระจายนี้ทำให้เกิดรูปแบบบางอย่างที่เคลื่อนตัวจากวัฒนธรรมหนึ่งไปสู่อีก วัฒนธรรมหนึ่ง ตัวอย่างแฮมเบอร์เกอร์ที่มีอยู่ทั่วไปในอเมริกาแต่อาจเป็นสิ่งแปลกใหม่เมื่อเริ่ม กิจการในประเทศจีน การแพร่กระจายแบบกระตุ้น (Stimulus diffusion) หมายถึง องค์ประกอบของวัฒนธรรมหนึ่งทีนำไปสู่การค้นพบในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง ทฤษฎีการแพร่ นวัตกรรมนี้แสดงให้เห็นถึงแบบจำลองที่ใช้พื้นฐานการวิจัย เมื่อบุคคลหรือวัฒนธรรมยอมรับ ความคิดใหม่ๆ วิถีปฏิบัติใหม่ๆ และผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ การรับวัฒนธรรมอื่น (Acculturation) มี ความหมายต่างกันหลายประการแต่ในบริบทนี้หมายถึง การเปลี่ยนแทนลักษณะรากฐานจาก วัฒนธรรมหนึ่งไปสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่งเช่นที่เกิดกับชนเผ่าพื้นเมืองอเมริกา บางเผ่า รวมทั้ง กลุ่มชนพื้นเมืองจำนวนมากทั่วโลกในระหว่างกระบวนการการครอบครองอาณานิคม กระบวนการอื่นที่สัมพันธ์ในระดับปัจเจกบุคคลรวมถึงการผสมกลมกลืน (การยอมรับเอา วัฒนธรรมอื่นมาเป็นของตนในระดับบุคคล) และการผ่านข้ามทางวัฒนธรรม (transculturation)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษที่มีต่อการ เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ของชาวจังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของ ชาวจังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อเสนอแนวทางการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของ ชาวจังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เพื่อประมวลองค์ความรู้ ศึกษาแนวคิด หลักการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาว จังหวัดบุรีรัมย์ โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตลอดทั้งงานวิจัยที่มีผู้รู้ได้ศึกษาไว้ รวมถึงการเก็บข้อมูลเชิงปฏิบัติการ (Workshop) คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มย่อย ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักจากการสนทนากลุ่ม (Focus Groups) รวมจำนวน 30 คน/รูป ดังนี้

1) อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ จำนวน 5 คน

2) อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 5 คน

3) นิสิตบรรพชิตและคฤหัสถ์ หลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ 10 คน

4) นิสิตหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 5 คน

5) ชาวบ้านหรือผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์และการศึกษาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยและสนทนากลุ่ม (Focus Groups) ส่วนการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลนั้นเน้นวิธีการแสวงหาความรู้ ประกอบด้วย แบบสนทนากลุ่มเกี่ยวกับอิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาว จังหวัดบุรีรัมย์

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลคุณเชิงภาพขั้นต้นจะเป็นการรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ศึกษาทั้งในเชิงเอกสาร (Documentary Research) และจากการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มุ่งเน้นการวิเคราะห์โดยการสรุปตามสาระสำคัญด้านเนื้อหาที่กำหนด โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นที่กำหนด และการนำเสนอข้อมูลอยู่ในลักษณะของการพรรณนาความ (Descriptive Presentation) ต่อไป

ผลการวิจัย

จากการศึกษา อิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์ สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาสำคัญต่อการพูดภาษาอังกฤษ คือ ไม่มั่นใจกลัวพูดผิด ใช้เวลานานในการคิดเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงเรียงเป็นภาษาอังกฤษ ไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, อาย, เขิน และกลัวพูดติดขัดตะกุกตะกัก ปัญหาด้านไม่มั่นใจกลัวพูดผิด จนมีผลทำให้เกิดความอาย, เขิน โดยปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากตัวกลุ่มตัวอย่างเอง เช่น รู้สึกกังวลเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ คิดคำศัพท์ไม่ออก ทำให้ขาดความมั่นใจ และรู้สึกกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ กลัวว่าผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ตัวเองต้องการจะสื่อ ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะเกิดขึ้นกับตนเองที่มาจากความสามารถในการใช้ภาษา และความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศให้เข้าใจได้ เมื่อมีปัญหาด้านการใช้ภาษา ทำให้เกิดความกังวลและขาดความมั่นใจที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ภาษาอังกฤษไม่เกิดการพัฒนา

2. รูปแบบการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความหลากหลายทั้งการฝึกจากการดูภาพยนตร์ การใช้สถานการณ์จำลอง และการใช้บัตรคำศัพท์เป็นแนวทางในการได้ใช้ภาษา ในสถานการณ์ต่างๆที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เป็นผู้ปฏิบัติและเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เกิดทัศนคติที่ดี และสามารถพัฒนาพฤติกรรมและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งจะทำให้ผู้เรียน (กลุ่มเป้าหมาย) เกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารแต่ละกิจกรรมเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับคนอื่น ๆ และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง จากการสังเกตการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความสนใจและมีความตั้งใจในลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้ในห้องเรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 3 แบบมาผสมผสานให้เกิดช่องทางในเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพจากประสบการณ์ตรง ซึ่งสัมผัสและจับต้องได้

3. การจัดให้มีเรียนรู้ที่เกื้อหนุนให้ชุมชนได้มีแนวทางในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยกระประยุกต์ใช้รูปแบบทั้ง 3 มาผสมผสานในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยการกระจายโอกาสทางการพัฒนาด้านภาษาให้ทั่วถึง ภายใต้สิ่งที่มีอยู่ในสังคมรอบๆตัว ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต การศึกษาหรือการเรียนรู้เพื่อจะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเองนั้นมียุทธศาสตร์เป็นการจัด

สภาพแวดล้อม และปัจจัยที่เกื้อหนุน ทั้งสื่อ แหล่งความรู้บุคคล สถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย เรียนฝึกพัฒนาตามความสนใจ

อภิปรายผล

จากการศึกษา อิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์ มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. อิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์มีอิทธิพล 3 ประการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการต่อต้านทางวัฒนธรรมคือ 1) แรงผลักดันในที่ทำงาน 2) การติดต่อกันระหว่างกลุ่มสังคม 3) การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ

การประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมได้กลายเป็นนวัตกรรมใหม่ที่มีประโยชน์แก่กลุ่มชนและแสดงถึง พฤติกรรมของพวกเขา โดยมีได้เป็นสิ่งซึ่งจับต้องได้ มนุษยชาติกำลังอยู่ในระยะการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ในอัตราเร่งทั่วทั้งโลกซึ่งขับเคลื่อนโดยการขยายตัวของโลก การสื่อสารมวลชนและเหนือกว่าสิ่งอื่นใดก็คือการระเบิดของประชากรซึ่งเป็นปัจจัยร่วมที่สำคัญ ปัจจุบันประชากรโลกมีอัตราเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าภายใน 40 ปี การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมมีความซับซ้อนและมีผลกระทบระยะยาวมาก นักสังคมวิทยาและนักมานุษยวิทยาเชื่อว่าสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญมากในการสร้างความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การคงอยู่ของมนุษย์อาจมองได้ว่าเป็นแง่มุมรวมที่เป็นอเนก (Multifaceted whole) และเพียงด้วยจุดมองนี้เองที่จะช่วยให้เราสามารถรู้ได้ถึงถึงการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมที่เป็นจริง

การกำหนดวัฒนธรรมถือว่าเป็นการกำหนดชะตาชีวิตหรือวิถีชีวิตของประชาชนในทุกสังคม เป็นเป้าหมายมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นเป็นกิจจะลักษณะจนกลายมาเป็นเครื่องวัดและ กำหนดความสัมพันธ์และความเจริญของสังคมได้ วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและสร้าง ความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศ แนวความคิดในการสร้างสังคมอุดมคติย่อมเป็นที่มาของการสร้างหลักฐาน ทางประวัติศาสตร์ที่สามารถกำหนดได้ด้วยวัฒนธรรมเป็นแกนนำและหากสังคมใดมีวัฒนธรรมที่เหมาะสม มีความงดงามทางจิตใจ มีศาสตร์และศิลป์ในการครองชีพย่อมเป็นวัฒนธรรมที่งดงามได้ การพัฒนากรอบ แนวคิดร่วมกันในการวางแผนดำเนินชีวิตของสังคมก่อให้เกิดประโยชน์แก่มนุษย์ในการแก้ไขปัญหาและสนอง ความต้องการให้สังคมรวมจุดศูนย์กลางเป็นหนึ่งเดียว ฉะนั้นวัฒนธรรมจึงเปรียบเสมือนเอกลักษณ์ที่กำหนด พฤติกรรมของคนในสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและสร้างความรุ่งเรืองให้แก่บ้านเมือง

2. สภาพปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาว จังหวัดบุรีรัมย์ การขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษก็ไม่ใช่อาษาราชการ ของประเทศไทย ทำให้คนไทยไม่สนใจที่จะเรียนรู้ หรือใช้ภาษาอังกฤษในการพูด อีกทั้ง การ ที่คนไทยสนใจหรือสามารถพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ก็เป็นเฉพาะแค่บางอาชีพ ภาษาอังกฤษ ไม่ใช่ภาษาหลัก หรือภาษาพ่อภาษาแม่ ชำซ้อนสับสน คำศัพท์เยอะ ไม่คุ้นเคย (ณัฐธนรี ฤทธิ รัตน์และธัญภา ชีระมณี, 2557) ดังนั้น ปัญหาที่คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ คือ 1) การไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ขี้เกียจฝึกฝน ไม่ขอมพูด ไม่ตั้งใจ ไม่มุ่งมั่นอดทน เพียรพยายามในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งการฝึกฝนสม่ำเสมอเป็นประจำจะทำให้ สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ 2) การยึดติดกับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่ เคยทำ 3) เกิดจากการเขินอาย ไม่กล้าที่จะทำไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียงสำเนียงให้เหมือน ฝรั่งเศส 4) กลัวออกเสียงผิด (นงสมร พงษ์พานิช, 2551) 5) การไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งคนไทยเรียนรู้ ภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็กๆซึ่งระยะเวลามากกว่าสิบปี เรียนรู้คำศัพท์มาหลายพันคำ แต่เมื่อมี การดูหนังฝรั่งหรือมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถเข้าใจ เวลาแปลความหมายจากสิ่งที่ฝรั่ง พูด ก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว 6) การไม่รู้ไวยากรณ์ เช่นเดียวกันกับการไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเวลาที่ คนไทยจะพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยค โครงสร้างแกรมมาร์ (Grammatical Structure) แตกต่างกับการพูดภาษาไทย ที่คนไทยสามารถพูดได้ทันที เนื่องจากความเคย ชินในการพูดภาษาไทย 7) การไม่ได้พูดมานานแล้วลืม เพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดทุกวัน หรือในชีวิตประจำวันห่างหายจาก การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมานานมากนานๆ จะได้พูดภาษาอังกฤษทำให้พูดได้บ้าง แบบงูๆ ปลาๆ พูดแบบง่ายๆ แค่เบื้องต้น (ชัยยา เปรมภักดิ์, 2543) ถ้าได้ใช้ก็จะสามารถพูด ภาษาอังกฤษได้ดี ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดน้อยมาก สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษทั้งที่ ทำงานและบ้าน จะใช้ภาษาอังกฤษเมื่อมีสถานการณ์สำคัญๆ เท่านั้น เช่น การได้มีโอกาส พูดคุยกับชาวต่างประเทศเวลามาเที่ยวเมื่อไทย ถ้ามเส้นทาง ถ้ามเรื่องสถานที่ เป็นต้น การที่ คนไทยไม่เห็นความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษบางคนจะสนใจก็ ต่อเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเท่านั้น สิ่งสำคัญ คือ คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับเหตุการณ์พื้นฐานที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้คล่องแคล่ว หรือไม่ได้ เลยและบางส่วนไม่สามารถสื่อสารได้ทั้งที่ทำงานและที่บ้าน จึงทำให้เกิดปัญหาในการพูด ติดขัด หรือบางทีมาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษมีจำกัด คนไทยขาดความกล้าแสดงออกและบางครั้งไม่เห็นถึง ความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงการไม่รู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความรู้ทางด้าน ไวยากรณ์อย่างจำกัดและการไม่รู้ไวยากรณ์ทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาในการคิด รูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆ เรียงรูปประโยคไม่ได้ พูดเป็น ภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคไม่ได้ บางครั้งพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคสั้นๆ ได้

เท่านั้น ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยคำศัพท์เฉพาะทางการหรือเชิงธุรกิจได้ อีกทั้งไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่ซับซ้อนได้ด้วยเช่นกัน ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติอย่างมาก

3. รูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์ การใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์สามารถสร้างรูปแบบในการใช้ภาษาอังกฤษได้ 3 รูปแบบ คือ แบบที่ 1 ใช้การดูภาพยนตร์ต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และด้วยปัจจุบันนี้เทคโนโลยีทางด้านการศึกษาได้มีการพัฒนาอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งภาพยนตร์นี้จะช่วยให้เราเรียนรู้โดยเห็นทั้งภาพและเสียงประกอบและภาพนั้นก็จะเป็นภาพเคลื่อนไหวจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากและเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นสำหรับผู้เรียนด้วย ประโยชน์ของการนำภาพยนตร์มาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เป็นสื่อที่มีความน่าสนใจ เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย เป็นสื่อข้ามวัฒนธรรมที่สามารถเข้าถึงคนต่างชาติต่างภาษาที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ให้ความเข้าใจร่วมกันถึงสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ทั้งเนื้อหา เรื่องราวแม้แต่แนวคิดที่เป็นนามธรรมยังสามารถถูกถ่ายทอดให้เข้าใจง่ายขึ้น แบบที่ 2 ใช้การจำลองสถานการณ์ต่างๆในการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น การบอกทิศทาง (Giving Directions) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อขอคำแนะนำ (Asking for and Giving advice) การพูดนัดหมาย (Making an appointment) การพูดเพื่อขอและแสดงความคิดเห็น (Asking for and Giving opinion) การพูดต่อรองราคา (Bargaining the price) การพูดเพื่อเชื่อเชียว (Levitating) และการพูดเพื่อสร้างทางเลือก (Making choice) ซึ่งได้มาจากหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดเรียงลำดับสถานการณ์จากง่ายไปหายาก สถานการณ์ดังกล่าวที่เป็นจริงและเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ในการพูด โดยมีโอกาสในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริง แบบที่ 3 ใช้บัตรคำศัพท์ ที่มีการจัดหมวดหมู่กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องทีละหมวด ทำให้สมองสามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำนั่นเอง

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

องค์ความรู้ของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์ โดยมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ในลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้ในห้องเรียน ช่องทางในการเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพจากประสบการณ์ตรง แนวทางการแก้ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ คือ 1) ใช้การดู

ภาพยนตร์ต่างประเทศมีความสำคัญมากต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและด้วยปัจจุบันนี้เทคโนโลยีทางการเรียนรู้มีการพัฒนาอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาพยนตร์นี้จะช่วยให้เราเรียนรู้โดยเห็นทั้งภาพและเสียงประกอบและภาพนั้นก็จะเป็นภาพเคลื่อนไหวจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากและเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นสำหรับผู้เรียน 2) การจำลองสถานการณ์ต่างๆ ในการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น การบอกทิศทาง (Giving Directions) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อขอคำแนะนำเป็นต้น เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูด โดยใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริง 3) บัตรคำศัพท์ที่มีการจัดหมวดหมู่กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องที่ละหมวดทำให้สามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำสนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ การนำแนวทางทั้งสามนี้มาผสมผสานให้เกิดช่องทางในเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้คนในชุมชนได้พัฒนาศักยภาพภาษาอังกฤษได้

เอกสารอ้างอิง

- เมธี อัจฉนาภิตติ. (2547). *ค่านิยมเชิงการท่องเที่ยวที่แฝงมากับคอลัมน์ voyage ในนิตยสาร anywhere*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐธนรี ฤทธิรัตน์และดร. ธัญภา ชีระมณี. (2557). *ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย*. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15.
- นงสมร พงษ์พานิช. (2551). *การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา*. วารสารมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 17, 1: 85-97.
- จิราภรณ์ พลายนเล็ก. (2555). *การพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ชัยยา เปรมภักดิ์. (2543). *การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการสอบแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.